

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7C/39/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813204077
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2015:5813204077.8

Rozhodnutie

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobkyne: M. Q. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. C., P. XXXX/XX, prechodne bytom V. C., Na A. č. XXXX/X, zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Ján Vajda, advokát, Námestovo, Hviezdoslavovo námestie č. 201, proti žalovanému: M. A., , nar. XX.XX.XXXX, bytom V. C., P. XXXX/XX, v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

I/ Súd žalobu **z a m i e t a** .

II/ Žalovanému súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenu súdu 4. 6. 2013, po čiastočnom späťvzati dňa 11. 11. 2013 žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovaného, aby prispieval na jej výživu sumou 200 EUR mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred v období od 1. 6. 2013 do 8. 9. 2013 a sumou 50 EUR mesačne, počnúc dňom 9. 9. 2013 do budúcnosti. Žalobu odôvodnila tým, že jej manželstvo so žalovaným bolo rozvedené dňa 28. 11. 2012. Z manželstva sa narodila mal. G. A., nar. XX. X. XXXX, ktorá bola na čas po rozvedení zverená do výchovy otca (žalovaného) a ona bola zaviazaná prispievať na jej výživu sumou 120 EUR mesačne. Odo dňa 18. 2. 2013 je nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie. Jej jediným príjmom je podpora v nezamestnanosti 359,80 EUR mesačne. Tá nestačí na úhradu nákladov na jej primeranú výživu. Žalovaný je živnostník, prevádzkuje záložňu v V. C., pričom z podnikania má príjem 850 EUR mesačne. Žalovaný jej opakovane oznámil, že jej nie je ochotný prispievať na jej výživu žiadnou sumou ani iným spôsobom.

K žalobe sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že žalobkyňa prišla o svoje zamestnanie vlastnou vinou, keď zamestnávateľ Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Dolný Kubín s ňou ukončilo služobný pomer zrušením v skúšobnej dobe z dôvodu, že počas služobného pomeru sa dopustila viacerých disciplinárnych priestupkov. Jeho zástupca jej predložil návrh dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov ako aj podielového spoluvlastníctva, podľa ktorej chcel žalobkyňu vyplatiť 25000 EUR. Niekoľko dní pred podpisom tejto dohody dala žalobkyňa bez jeho súhlasu z ich spoločného bytu demontovať kuchynskú linku, čím byt stratil na hodnote. Účelovo sa zbavila majetku, aby mohla žiadať príspevok na výživu rozvedeného manžela. Nezaujímajú ju, ako má on zodpovedne zabezpečiť výchovu ich dcéry ako aj prevádzku domácnosti. Žalobu navrhol zamietnuť.

Súd vo veci uskutočnil viacero pojednávaní, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením listinných dôkazov založených v súdnom spise a dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť.

Podľa § 72 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len " zákon o rodine "):

(1) Rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

(2) Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

(3) Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvoze. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobkyňa sa domáha voči žalovanému príspevku na výživu rozvedeného manžela vo výške 200 EUR mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred v období od 1. 6. 2013 do 8. 9. 2013 a sumou 50 EUR mesačne, počnúc dňom 9. 9. 2013 do budúcnosti. Argumentovala tým, že jej príjem nepostačuje pokryť jej náklady na živobytie s tým, že platí výživné 120 EUR mesačne na dcéru mal. G. A.Ú., ktorá bola na čas po rozvoze zverená do osobnej starostlivosti žalovaného - svojho otca. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a odôvodnil to tým, že žalobkyňa vlastnou vinou prišla o príjem zo zamestnania, keď v dôsledku viacerých disciplinárnych previnení s ňou bol pracovný pomer zrušený v skúšobnej dobe a účelovo sa zbavila majetku, aby mohla žiadať výživné. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala existenciu takých okolností, ktoré by odôvodňovali určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela. Súd je názoru, že k určeniu príspevku na výživu rozvedeného manžela možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch, pričom treba prihliadnuť na účel tohto inštitútu. Príspevok na výživu rozvedeného manžela sa totiž viaže na zmenené životné podmienky bývalých manželov spôsobené rozvodom; inými slovami, medzi potrebou a odôvodnenosťou poskytnutia príspevku a rozvodom musí byť príčinná súvislosť. (z nálezu Ústavného súdu SR z 12. 5. 2010, č.k. III. ÚS 120/2010-27). Podmienkou priznania príspevku je teda preukázať príčinnú súvislosť medzi rozvodom a zmenenými životnými prostriedkami, nestačí teda len tvrdiť (a poťažne ani preukázať), že príjem rozvedeného manžela nestačí na zabezpečenie primeranej výživy. Žalobkyňa netvrdila ani nepreukázala splnenie tejto podmienky. Skonštatovala len, že s ňou bol skončený pracovný pomer, bola nezamestnaná, kedy jej príjem bol len podpora v nezamestnanosti, a pokiaľ sa aj od 9. 9. 2013 zamestnala, ani zo zamestnania nedosahuje taký príjem, ktorý by pokryl jej výdavky na živobytie. Žalobkyňa netvrdila, že by sa (práve) rozvodom zmenili jej životné podmienky. Za takú okolnosť (v prípade jej preukázania a za predpokladu splnenia ostatných zákonných podmienok), by súd mohol považovať zvýšenie výdavkov na lieky a masáže, ktoré podľa svojho tvrdenia musí žalobkyňa absolvovať v dôsledku fyzických útokov žalovaného počas ich manželstva. Žalobkyňa však jednak nepreukázala, že žalovaný sa voči nej dopustil fyzického násillia, pretože ten nebol právoplatne uznaný vinným zo spáchania takéhoto skutku, v rozsudku o rozvoze nie sú príčiny rozvratu vzťahov medzi manželmi ani uvedené a pokiaľ sa týka rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín vo veci sp.zn. 5C/66/2013, kde účastníci vystupujú v opačnom procesnom postavení, tam je predmetom konania vrátenie daru a súd sa prioritne zaoberal (ne)existenciou takého správania v rozpore s dobrými mravmi zo strany žalovanej. V tomto rozsudku sa síce konštatuje, že prepúšťacia správa po hospitalizácii a lekárska správa, ktoré predložila žalovaná (v prejednávanej veci žalobkyňa) nasvedčujú s ohľadom na charakter zranení jej tvrdeniu o napadnutí žalovaným, súd je však názoru, že v lekárskejších správach aj v prepúšťacej správe sú uvedené ohľadne pôvodu zranení len vyjadrenia samotnej žalobkyne, preto nemožno s istotou uzavrieť, že zranenia jej spôsobil žalovaný. Navyše žalobkyňa nepreukázala, že by výdavky na lieky a masáže vynaložila účelne s ohľadom na následky zranení, spôsobených práve ňou tvrdými fyzickými útokmi žalovaného a že následky zranení trvajú aj naďalej, počas obdobia, za ktoré požaduje príspevok na výživu rozvedeného manžela. Súd je napokon aj názoru, že určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela by bolo v rozpore s dobrými mravmi, keď podstatnú časť výdavkov žalobkyne, ktoré podľa svojho tvrdenia musí platiť a ktoré neumožňujú, aby si zo svojho príjmu zabezpečila dostatok prostriedkov na svoju obživu, tvorí práve výživné na mal. dieťa G. A., ktorá bola zverená do osobnej starostlivosti otca - žalovaného. Rozpor s dobrými mravmi súd vidí aj v tom, že žalobkyňa si sama zapríčinila zhoršenie svojej finančnej situácie, keď, ako vyplynulo z rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2P/20/2013-383 zo dňa 12. 2. 2015 (kde sa súd opiera o výpovede svedkov L. L.É. Q. B. P.) s ňou bol skončený služobný pomer v policajnom zbore zrušením v skúšobnej dobe

z dôvodu opakovaných porušení pracovnej disciplíny, a to absenciami, porušením liečebného režimu počas práceneschopnosti a z dôvodu, že bola právoplatne uznaná vinnou zo spáchania priestupku. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa nepreukázala naplnenie predpokladov pre určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, návrh zamietol. Súd potom zamietol návrh žalobkyne na vykonanie dôkazu pripojením spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 5C/66/2013 a oboznámením zápisníc o pojednávaní z tohto spisu, pretože bolo by, vzhľadom na dôvody zamietnutia žaloby, zaoberať sa majetkovými a príjmovými pomermi účastníkov konania, čo podľa žalobkyne prioritne malo byť cieľom tohto dokazovania. Pokiaľ sa v konaní Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 5C/66/2013 mali svedkovia vyjadrovať aj ku vzťahom účastníkov pred rozvodom, súd považoval tento návrh na vykonanie dôkazu neodôvodnený konkrétnymi okolnosťami, s uvedením konkrétnych súvislostí s tvrdeniami žalobkyne, ktoré sú podstatné v prejednávanej veci. Súd zdôrazňuje, že predmetom konania Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 5C/66/2013 bolo vrátenie daru žalobkyňou žalovanému, a preto sa súd predovšetkým zamerlal na zistenie, či sa žalobkyňa voči žalovanému dopustila konania, ktoré by malo za následok povinnosť vrátiť dar. Súd je aj názoru, že v rozsudku v uvedenej veci, ktorý je založený v spise, Okresný súd Dolný Kubín pomerne podrobne opísal priebeh konania, vrátane podstatných častí prednesov účastníkov a svedkov, ako aj obsahov listinných dôkazov, a preto považoval za nadbytočné vykonať dokazovanie oboznámením zápisníc o pojednávaní vo veci OS Dolný Kubín sp.zn.5C/66/2013.

Čo sa týka trov konania, súd o nej rozhodol tak, že ich náhradu priznal žalovanému, ktorý mal v konaní úspech. Vzhľadom na to, že žalovaný si v rámci záverečnej reči uplatnil náhradu trov konania s tým, že ich vyčíslil do troch dní od vyhlásenia rozsudku, súd vyhlásil rozsudok tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania, ktoré vyčíslil v písomnom vyhotovení rozsudku. Žalovaný však v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia rozsudku svoje trovy nevyčíslil a zo spisu žiadne jeho trovy nevyplývajú, súd preto rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; (zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien) a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).